

DRÖMMAR FÖDER ENERGI OCH KREATIVITET!

Paolo Coelho är en av världens mest framgångsrika författare. Han delar via sin biografiska berättelse med sig av ett exempel, för hur kraftfullt en dröm kan bidra till en människas självförverkligande.

I tonåren föddes drömmen om att bli författare. Men då Paolo berättade detta för sin mor fick han till svar "Älskade son, din far är ingenjör. Han är en logisk, resonabel man med en klar och tydlig bild av världen. Vet du egentligen vad det är att vara en författare?" Det kan ju till en början tyckas vara ett coachande samtal. Ett samtal som utmanar till reflektion kring eventuellt nedärvda egenskaper, och utifrån dem lämpliga utbildningar. Men det låg något djupare i det än vad som framgår av citatet. Föräldrarnas förakt och oförståelse för författaryrket skulle snart tydligt bekänna färg.

När Paolo inte ville ge upp sin dröm om att bli författare trots ytterligare påtryckningar från sin mor och far, slutade det med att de satte honom, bara 16 år gammal, på institution för mentalsjuka. Därifrån rymde han tre gånger innan han tillslut abdikerade från sin dröm och påbörjade en utbildning mer i föräldrarnas smak och tycke. Men redan ett år senare hoppade han av utbildningen och begav sig iväg bort från alla krav. Efter långa resor världen över återvände han hem, där skrivkonstens livsinriktning återupptog sin plats genom sångtextförfattarskap. Efter att även ha jobbat som skådespelare och journalist några år, kom han vid 35 års ålder ut med sin första bok. Fem år senare kom han ut med ytterligare en bok, Alkemisten, som har sålts i över 65 miljoner exemplar och översatts till över 70 olika språk. Med den placerar han sig i den absoluta världstoppistan

över bästsäljande böcker. Paolo har totalt sett kommit ut med runt 30 böcker som sålts i mer än 150 miljoner exemplar i över 150 olika länder. Tänk om han inte hade hållit sin dröm vid liv!

Vad händer med en människa när hennes drömmar utsätts för motstånd? Hur ofta dör de? Hur ofta ligger de kvar och gror i det innersta? Hur vanligt är det att människor på nytt efter motstånd återupptar sina drömmars väg? Hur är det inom dig och mig? Vilka drömmar har vi fått hålla tillbaka som kanske är vägen och nyckeln till energi och kreativitet?

Det är inte Paolos framgång i sig som starkast slår mig. Det är tanken på den enorma talang och precision som frigjorts då han levte ut sin dröm och sitt skrivande. Jag tror inte att han på något sätt, inom något annat yrke, skulle kunnat få ett sådant utlopp för sin speciella begåvning eller nå en framgång i närheten av vad han gjort. Då hans livsroll och yrkesroll sammanflätades med hans stora dröm, blev hans bidrag till världen och hans självtilfredsställelse som störst.

Att studera och arbeta bara för andras skull blir sällan bra. När Paolo gjorde det tog hans inspiration och ork slut. Allt lämnades för en lång resa. Att däremot ha en dröm, och att koppla den med vad man gör idag, brukar skapa inspiration och ge energi.

Den supernischade utbildningen eller det perfekt optimerade arbetet kan vara svårt att finna. Men håll drömmen vid liv och integrera den längs vägen mot ditt mål. Där under resans gång, formas och förbereds du för den roll som bara du kan fylla.